

24-1 КУпАП) визначає реакцію держави щодо правопорушників вказаної вікової категорії. За вчинення адміністративних правопорушень до неповнолітніх у віці від шістнадцяти до вісімнадцяти років можуть бути застосовані такі заходи впливу: зобов'язання публічно або в іншій формі попросити вибачення у потерпілого; попередження; догана або сувородогана; передача неповнолітнього під нагляд батькам або особам, які їх замінюють, чи під нагляд педагогічному або трудовому колективу за їх згодою, а також окремим громадянам на їх прохання.

Отже, адміністративна відповідальність має особливості, що відрізняють її від інших видів відповідальності. Причому основна особливість – це те, що необхідною підставою для її застосування є наявність адміністративного правопорушення, а заходом впливу має бути адміністративне стягнення.

Література

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 р. // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1984. – № 51. – Ст. 1122.
2. Адміністративне право України: посіб. – К.: Паливода А.В., 2001. – 194 с.
3. Науково-практичний коментар Кодексу України про адміністративні правопорушення [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/1668061050164/pravo/porushennya_pravil_povedinki_povitryanomu_sudni
4. Удод М. В. Адміністративна відповідальність юридичних осіб / М. В. Удод, О. Г. Літус // Вісник Академії митної служби України. Сер.: Право. – 2010. – № 1. – С. 90-95.

УДК 316.66:342.9:656.7.071.7(043.2)

Кернична Х. С., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Розум І. О., к.ю.н.

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ОСІБ ЕКІПАЖУ ПОВІТРЯНОГО СУДНА УКРАЇНИ

Екіпаж повітряного судна України належить до категорії колективних суб'єктів, які не мають ознак юридичної особи, але тією чи іншою мірою наділені нормами адміністративного права певними правами та обов'язками. Цю категорію суб'єктів можна визначити як «колективні суб'єкти – неюридичні особи».

Адміністративно-правовий статус екіпажу повітряного судна України є окремим різновидом адміністративно-правового статусу і обумовлений специфікою діяльності в цивільній авіації.

Права та обов'язки екіпажу повітряного судна України є похідними від основних прав, свобод і обов'язків громадян та пов'язані з

особливістю діяльності в цивільній авіації. Конкретний їх обсяг регулюється багатьма нормативними актами адміністративно-правового характеру, у тім числі, законами, авіаційними правилами, статутами, положеннями, кваліфікаційними характеристиками тощо. При цьому адміністративно-правовий статус екіпажу повітряного судна України є достатньо динамічним і йому притаманний постійний розвиток, пов'язаний з розвитком галузі цивільної авіації України і, відповідно, з розвитком та удосконаленням її нормативно-правової бази.

Слід зауважити на тому, що із метою забезпечення належного рівня безпеки на авіаційному транспорті України нарізли достатні підстави для внесення змін до Повітряного кодексу України щодо встановлення вимоги про громадянство України як однієї з підстав зайняття особою посади члена льотного екіпажу повітряного судна України. Винятком з цього правила можуть бути окремі, чітко визначені у законодавстві випадки за спеціально встановленою процедурою.

Екіпаж повітряного судна складається з командира, інших осіб льотного екіпажу та обслуговуючого персоналу.

Статус головної керівної особи на повітряному судні має командир повітряного судна – це пілот, відповідальний за керування повітряним судном та його безпеку протягом польотного часу. Командир повітряного судна у певних випадках виступає як посадова особа. Командир повітряного судна наділений спеціальними владними повноваженнями щодо всіх осіб, які перебувають на борту даного повітряного судна, як щодо інших членів екіпажу, так і щодо пасажирів.

Особи екіпажу повітряного судна України – це індивідуальні суб'єкти адміністративного права, що мають свій адміністративно-правовий статус. Вони мають і загальні, і спеціальні права та обов'язки, які є похідними від основних прав, свобод і обов'язків громадян, закріплених Конституцією України.

Екіпаж повітряного судна безпосередньо здійснює експлуатацію повітряного судна, і відповідно, забезпечення безпеки, регулярності, економічності польотів. Загалом, можна об'єктивно стверджувати, що успішна діяльність авіації вирішальною мірою залежить від якісної діяльності осіб екіпажу повітряного судна. Таким чином, екіпаж повітряного судна є головною ланкою в системі цивільної авіації.

Виходячи із викладеного, можна зробити висновок, що у період становлення незалежної України формування правового статусу екіпажу повітряного судна характеризувалося, в першу чергу, реформуванням та вдосконаленням системи державного управління авіацією, оскільки в цей час продовжувалася робота по зміні існуючих правил, інструкцій, положень тощо, які не відповідали або були не адаптовані до європейського законодавства та міжнародно-правових норм.

Література

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР// Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3393-17>.
3. Дараганова Н. В. Організація авіаційного страхування членів екіпажу повітряного судна та іншого авіаційного персоналу цивільної авіації / Н. В. Дараганова // Право України. – 2006. – № 9. – С. 106-111.
4. Васильев А. С. Административное право Украины: учеб. пособ. / А. С. Васильев. – Х.: Одиссей, 2013. – 690 с.

УДК 347.8:351.814(043.2)

Клим Т. А., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Гончарук С. Т., к.ю.н., професор

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ДЕРЖАВНОЇ АВІАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ

Під поняттям адміністративно-правового статусу суб'єкта розуміють сукупність прав і обов'язків передбачених адміністративно-правовими нормами у сфері публічного управління [1, с. 55].

Відповідно до статті 11 Повітряного кодексу авіація є складовою частиною транспортної системи країни, підприємства, установи та організації якої незалежно від форми власності та підпорядкування володіють повітряними суднами та провадять діяльність, пов'язану з використанням повітряного простору, а також відіграє важливу роль в нашій державі [2, с. 11].

Постановою Кабінету Міністрів України від 10.09.2014 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» утворено Державну авіаційну службу України, положення про яку затверджено постановою КМУ від 08.10.2014. Відповідно до цих постанов Державна авіаційна служба є центральним органом виконавчої влади у галузі авіації. Крім згаданих постанов КМУ основними нормативно-правовими актами в її діяльності є Повітряний кодекс України від 19.05.2011 р., а також закони: «Про транспорт» від 10.11.1994 р. [4], «Про державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації» від 11.08.2013 р. [5] та ін.

Основними завданнями Державіаслужби є:

— здійснення державного контролю та нагляду за безпекою цивільної авіації; внесення пропозицій щодо формування державної політики у сфері цивільної авіації та використання повітряного простору;